

kunde Ministeriet sørge for at faa disse Værker lovliggjorte. Det er en Fremgangsmaade, som har gjort mig noget betænkelig ved Oprindelsen til denne Sag. Det er jo en Selvfølge at den konstitutionelle Konge maatte gøre disse Mænd opmærksom paa, at Anlæg af Befæstningsanlæg paa Nordfronten i Dyrehaven kun kan ske med Rigsdagens Billigelse, naar Rigsdagen er samlet, og at disse Mænd derfor maatte henvende sig til den ansvarlige Minister. Det gjorde de imidlertid ikke. Jeg ventede til midt i Januar. Da kom tre andre Mænd fra Komiteen for den frivillige Indsamling og meddelte, at de nu havde samlet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men med det Formaal for Øje, at der for denne halve Million skulde anlægges Feltbefæstningsanlæg paa Nordfronten. Jeg gjorde da de Mænd opmærksom paa, at jeg i høj Grad maatte paaskønne, at man havde bragt Ofre ad Frivillighedens Vej for Forsvaret, men at jeg maatte misbillige den Maade, hvorpaa den hele Sag var tilrettelagt; hvis disse nye Udsendinge for Komiteen vilde betro mig de indsamlede Midler til fri Raadighed, vilde jeg efter Forhandling med den ansvarlige Sagkundskab søge at anvende dem paa bedste Maade til Nytte og Gavn for Forsvaret. De svarede mig da, at det kunde de ikke, thi Pengene var tegnede med et vist Formaal for Øje, i hvert Fald maatte de raadføre sig med Indsamlerne og særlig med den større Komité, der saa maatte handle paa Indsamlernes Vegne. Resultatet heraf blev, at nogen Tid efter meddelte Komiteen mig, at de ikke kunde forandre deres Bestemmelse, men de vilde forbeholde sig at gemme den halve Million indtil videre og var villige til at foretage en Indsamling til de Foranstaltninger, jeg kunde gaa med til. Jeg svarede da Komiten, at jeg kunde anvise dem Anvendelse af disse Midler paa en Maade, som vilde være til Støtte for Forsvaret, men at jeg som konstitutionel Minister ikke uden Rigsdagens Samtykke saa mig i Stand til andet end at modtage Materiel til Fuldstændiggørelse af den Fæstning, som nu en Gang er anlagt om København. Jeg anmodede derhos Komiteen om at have sin Opmærksomhed henvendt ikke alene paa Styrkelse af Forsvaret ved København, men ogsaa paa Flaadens Udvikling. Under 14. Januar havde jeg det første Møde med den nævnte Komité. Under 15. Januar henstillede jeg til Komiteen at vise mig den Tillid at overlade mig Raadighed over det indsamlede Beløb efter Samraad med de sagkyndige. Samme Dag svarede Komiteen, at Bidragyderne maa have naturligt Krav paa at faa at vide, hvortil deres Bidrag skal anvendes, og udbad sig derfor Meddelelse om, hvilke bestemte Mangler ved vort Forsvar vedrørende Københavns Landbefæstning det er Hensigten at afhjælpe, idet den haabede at vinde Bidragydernes Tilslutning til Gavens Anvendelse dertil. Den 18. Januar svarede jeg Komiteen, at jeg selvfølgelig ikke